

ת"פ 2304/09 - מדינת ישראל - משרד התמ"ת נגד אלטרנטיבה שירותי אבטחה בע"מ, רפי ברהמי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 2304-09

03 יולי 2014

לפני:

כב' השופטת הדס יהלום, סגנית נשיאה

המאשימה:

מדינת ישראל - משרד התמ"ת
ע"י ב"כ: עו"ד גרינברג

-

הנאשם:

1. אלטרנטיבה שירותי אבטחה בע"מ
2. רפי ברהמי
ע"י ב"כ: עו"ד בכור

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו בהעסקת עובדים בשעות נוספות שלא כדין, עבירה על הוראות סעיפים 6, 26 ו-27 לחוק שעות עבודה ומנוחה.

2. בדיון מיום 24/2/14 העלו הצדדים טיעונים לעונש.

3. טיעוני ב"כ המאשימה:

א. יש להשית על הנאשמים קנס הנופל במתחם שבין 80% ל-100% מגובה הקנס המקסימלי בגין כל אחת מ-15 העבירות של העסקה בשעות נוספות שלא כדין.

ב. יש לקחת בחשבון את האינטרס החברתי המוגן שנפגע עקב ביצוע העבירה - שמירה על זכויות העובדים.

ג. יש לשקול שיקולים של הרתעת הרבים.

עמוד 1

ד. אין להקל בעונשים של הנאשמים אשר בחרו שלא להודות בביצוע העבירות ולנהל הליך משפטי.

4. טיעוני ב"כ הנאשמים:

- א. מדובר בעבירה מתחום האפור, כאשר העובדים לא קופחו ולא נגרם להם כל נזק.
- ב. לנאשמת אין עבירות קודמות.
- ג. ההרשעה גורמת נזק לנאשמת ומשליכה על יכולתה להשתתף במכרזים ממשלתיים ומכרזים של רשויות מקומיות.
- ד. בנסיבות העניין ניתן להסתפק בחתימה על התחייבות להימנע מביצוע העבירה ללא השתתפות קבוצתית.

5. לאחר עיון בטענות הצדדים, להלן החלטתי.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו "יחס הולם ומידתי בין חומרת העבירה ומידת האשם לבין סוג ומידת העונש המוטל" (סעיף 40ב לחוק העונשין).

6. בהתאם להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין - גזירת עונשו של נאשם שהורשע בדין נעשית בשני שלבים:

בשלב הראשון - יש לקבוע מתחם ענישה הולם למעשה העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות:

"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה" (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

בשלב השני - יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה ההולם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם, נטילת אחריות, שיתוף פעולה עם רשויות האכיפה, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, עברו הפלילי של הנאשם ועוד.

7. במסגרת קביעת מתחם הענישה ההולם בענייננו יש ליתן משקל לתכליתו הסוציאלית של חוק שעות העבודה והמנוחה, אשר נועד להגן על בריאותם של עובדים ולהבטיח תנאי העסקה הוגנים (ר' פסיקה בעניין העסקה במנוחה שבועית בניגוד לחוק: בג"צ 5073/91 **תאטרות ישראל בע"מ נ' עירית נתניה**).

פ"ד מז(3) 192; ע"פ 1003/00 הנדימן נ' עשה זאת בעצמך נ' מדינת ישראל משרד התמ"ת, פד"ע לח 262).

יש ליתן משקל למידת הפגיעה בערך המוגן ובכלל זה היקף ההעסקה בשעות מרובות והנסיבות הסובבות את ביצוע העבירה.

8. העבירות נשוא כתב האישום אינן מתפרסות על פני תקופה ארוכה, אלא מדובר במספר מועדים במהלך חודש אחד.

על פי עדותו של נאשם 2 בשלב ההוכחות והודעותיו בפני חוקר משרד התמ"ת, עובדים הועסקו מעבר ל-12 שעות ביום במקרים חריגים בשל אילוצי מערכת.

בנוסף לא נטען כי לעובדים לא שולם גמול עבודה בשעות הנוספות, כך שלכל הפחות במישור הכלכלי לא נגרם נזק לעובדים בשל העסקה בשעות מרובות.

בנסיבות אלה לא הוכח כי העסקת העובדים בשעות אסורות נעשתה על ידי הנאשמת ממניעים כלכליים, תוך ניצול העובדים.

9. באשר למספר העבירות - כתב האישום מתייחס להעסקתם של 4 עובדים ב-15 מועדים שונים בחודש 4/08. לאור העובדה כי כל העבירות בוצעו במשך פרק זמן קצר באותו החודש - מבחינת עניינית יש לראות באירועים המתייחסים לכל אחד מהעובדים כאירוע אחד.

לעניין זה יוער כי לגבי העובד רוברט וגנר - מדובר בהעסקה בשעות מרובות ב-9 מועדים שונים, בעוד ששלושת העובדים הנוספים הועסקו בשעות נוספות שלא כדין מספר פעמים בודדות (3-1 מועדים שונים באותו החודש).

לפיכך, בהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין, יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות המתייחסות לאותו אירוע.

10. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות כמפורט לעיל, מתחם הענישה ההולם הינו בטווח שבין 40%-60% בגין העסקת עובדים בשעות מרובות עד 3 פעמים, ובטווח שבין 40%-75% בגין העסקת עובד בשעות נוספות 9 פעמים בחודש.

11. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה -

ב"כ הנאשמים הדגיש את העובדה כי מדובר בעבירה ראשונה וכי הנאשמת 1 לא הורשעה בעבר מאז הקמתה בשנת 1998.

כך גם לא נטען כי הנאשמת ביצעה עבירות דומות מאז ביצוע העבירות נשוא כתב האישום בשנת 2008.

בנוסף ב"כ הנאשמים ציין את הפגיעה האפשרית בנאשמת עקב הרשעתה, בכל הקשור בהשתתפות במכרזים ממשלתיים וברשויות מקומיות.

עוד יש להוסיף כי גזירת קנס בסכום גבוה עלולה להוות פגיעה כלכלית בנאשמת שאין בה משום המידתיות ביחס לחומרת העבירות.

12. מנגד אין להתעלם מכך כי הנאשמים כפרו באשמה ובחרו לנהל את ההליך ובכך לא חסכו בזמן השיפוט.

13. לאחר שקילת מכלול השיקולים הרלוונטים, מסקנתי היא כי העונש הראוי שיש להטיל על הנאשמים ביחד ולחוד, במסגרת המתחם שנקבע בהתאם לנסיבות העבירה, הוא קנס בשיעור של כ- 50% מהקנס המירבי בגין כל אחד מארבעה האירועים של העסקת עובד בשעות מרובות, סה"כ 30,000 ₪. הסכום ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים, הראשון בתוך 30 יום מקבלת גזר הדין.

כמו כן יחתמו הנאשמים על התחייבות על פי סעיף 72 לחוק העונשין, לא לעבור עבירה מסוג העבירות בגינן הורשעו בהליך זה, תוך תקופה של 3 שנים מהיום. ההתחייבות תהיה עד לגובה הקנס המקסימלי הקבוע בחוק לגבי כל עבירה.

14. המזכירות תשלח את גזר הדין לצדדים בדאר.

ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ד, (03 יולי 2014), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.